

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **Ch. M.**, zast. Mgr. Bc. Ivo Nejezchlebem, advokátem, se sídlem Joštova 4, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 8. 2008, č. j. 63 Az 7/2007 – 35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 13. 1. 2007, č. j. OAM-2/VL-20-08-2007, byla žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Krajský soud v Ostravě v záhlaví označeným usnesením odmítl žalobu proti uvedenému rozhodnutí žalovaného pro neodstranění vad podání (žaloby), které nebylo způsobilé zahájit řízení o přezkoumání rozhodnutí žalovaného.

Proti tomuto usnesení žalobce (dále též „stěžovatel“) podal kasační stížnost. Krajský soud v Ostravě ji Nejvyššímu správnímu soudu předložil k rozhodnutí se stanoviskem, že se jedná o kasační stížnost podanou opožděně.

Ze spisu Krajského soudu v Ostravě zdejší soud zjistil, že písemnost obsahující napadené usnesení, v němž stěžovatel byl řádně poučen o možnosti podat kasační stížnost do dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, byla uložena na poště dne 8. 9. 2008 z důvodu, že adresát nebyl zastížen. Stěžovatel tuto písemnost převzal podle záznamu na doručence dne 18. 9. 2008.

Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí. Podle téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout. Podle

§ 40 odst. 2 s. ř. s. pak lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Podle § 42 odst. 5 s. ř. s. v návaznosti na § 46 odst. 1 a 3 a § 50b a § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, platí, že nebyl-li adresát písemnosti, která se nedoručuje do vlastních rukou, zastižen v místě, které označil, uloží se písemnost na poště a adresát se o tom vyrozumí s tím, že si má písemnost vyzvednout. Nevyzvedne-li si písemnost do 3 dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; vychází se tedy z tzv. fikce doručení. Poslední den uvedené třídní lhůty počítané od uložení zásilky nastal v dané věci 11. 9. 2008. Protože dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (dnem doručení), byl v projednávané věci čtvrtek 11. 9. 2008 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti byl potom čtvrtek 25. 9. 2008. Tento den se totiž svým označením – čtvrtek – shoduje se dnem, jenž určil počátek lhůty. Nejpozději v tento den mohlo být podání (kasační stížnost) odesláno s účinky zachování lhůty.

Podle otisku prezentačního razítka Nejvyššího správního soudu a záznamu podatelny na kasační stížnosti byla kasační stížnost u tohoto soudu podána osobně až dne 6. 10. 2008. Stalo se tak po marném uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, která skončila ve čtvrtek 25. 9. 2008. Nezbyvá tudíž než konstatovat, že lhůta pro podání kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud musel kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), za použití § 120 s. ř. s., jako opožděně podanou odmítnout.

K tomu Nejvyšší správní soud poznamenává, že fikce doručení neboli tzv. náhradní doručení je institutem, který – jsou-li k tomu dány zákonné předpoklady – zcela nahrazuje doručení skutečné. Proto s ním zákon také spojuje totožné následky. Náhradní doručení je neúčinné pouze tehdy, pokud účastník soudu prokáže, že se v místě doručování nezdržoval v den, kdy nebyl zastižen, a ve 3 dnech následujících; žádný takový důkaz však stěžovatel soudu nepředložil a nic takového ani netvrdí.

Ostatně kasační stížnost by musela být považována za podanou opožděně i v případě, kdyby soud vycházel z data faktického převzetí písemnosti obsahující napadené usnesení. K tomu došlo ve čtvrtek 18. 9. 2008 a lhůta pro podání kasační stížnosti by pak uplynula ve čtvrtek 2. 10. 2008. Kasační stížnost ovšem – jak již bylo konstatováno – byla podána až dne 6. 10. 2008.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. ledna 2009

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu